

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
(щодо забезпечення прав платників податків у спорах з суб'єктами владних повноважень
і заходів спрямованих на скорочення таких спорів в судах)

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, № 35-36, № 37, ст.446 із наступними змінами):

1) статтю 2 доповнити новою частиною четвертою такого змісту:

«4. У справах щодо оскарження рішень суб'єктів владних повноважень, які до їх оскарження у судовому порядку були оскаржені в адміністративному порядку, адміністративні суди встановлюють, чи були рішення суб'єктів владних повноважень про результати розгляду скарги, прийняті під час адміністративного оскарження, вмотивованими, тобто, чи були в ході оскарження в адміністративному порядку розглянуті всі суттєві доречні аргументи скажника із достатнім обґрунтуванням спростування кожного із таких аргументів, чітко викладеним безпосередньо у рішенні про результати розгляду скарги».

2) частину першу статті 6 викласти в такій редакції:

«Кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або інтереси, або якщо право на оскарження відповідного правового акта індивідуальної дії прямо надано особі законом»;

3) частину другу статті 71 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі, якщо чинним законодавством передбачена процедура адміністративного оскарження рішення суб'єкта владних повноважень, за результатами якого відповідний орган, який розглядає скаргу, зобов'язаний прийняти і надіслати позивачу вмотивоване рішення за результатами розгляду скарги, при зверненні позивача до суду після проходження такої процедури адміністративного оскарження в повному обсязі, обсяг доказів відповідача обмежується лише тими матеріалами, які були наведені в оскаржуваному рішенні, і рішенні прийнятому за результатами розгляду скарги, тобто лише тими, якими контролюючий орган керувався при відмові в задоволенні скарги і чим мотивував таку відмову»;

4) частину третю статті 90 викласти в такій редакції:

«3. Витрати на правову допомогу понесені стороною, на користь якої ухвалено судові рішення, і яка не є суб'єктом владних повноважень, підлягають компенсації за рахунок іншої сторони у межах встановлених законом з урахуванням особливостей встановлених цією статтею.

У разі встановлення судом невмотивованості рішення суб'єкта владних повноважень, прийнятого за результатами розгляду скарги в рамках повної процедури адміністративного оскарження (відсутність розгляду всіх суттєвих, доречних аргументів скажника із достатнім обґрунтуванням спростування кожного із таких аргументів, чітко викладеними безпосередньо

у рішенні про результати розгляду скарги), або у разі встановлення судом відсутності відповіді по суті на поставлені питання у консультації, яка за законом може бути оскаржена до суду як правовий акт індивідуальної дії, витрати позивача на правову допомогу, в тому числі понесені на етапі адміністративного оскарження, підлягають компенсації в повному обсязі в розумних (достатніх та обґрунтованих) розмірах. Необґрунтоване і невмотивоване зменшення судом заявленої позивачем суми компенсації не дозволяється. За відсутності окремих позовних вимог позивача щодо такої компенсації, в судовому рішенні вона визначається в розмірі 50% від встановленої законом максимальної суми дозволеного законом в загальному випадку граничного розміру компенсації».

5) частину першу статті 161 доповнити новим пунктом 8 наступного змісту:

«8. який розмір витрат на правову допомогу, понесені стороною, що не є суб'єктом владних повноважень, підлягає компенсації»;

6) статтю 162 доповнити новою частиною четвертою наступного змісту:

«4. Якщо в ході судового розгляду справи щодо оскарження рішень суб'єктів владних повноважень, які до їх оскарження у судовому порядку були оскаржені в адміністративному порядку, суд встановить невмотивованість рішення суб'єкта владних повноважень про результати розгляду скарги (відсутність розгляду всіх суттєвих доречних аргументів скаргника із достатнім обґрунтуванням спростування кожного із таких аргументів, чітко викладеними безпосередньо у рішенні про результати розгляду скарги), прийнятого в рамках процедури адміністративного оскарження, рішення у справі приймається на користь позивача».

2. В Законі України «Про граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних та адміністративних справах» (Відомості Верховної Ради України, 2012, N 29 (20.07.2012), ст. 343):

1) статтю 1 викласти в наступній редакції:

«Стаття 1. Розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних справах, в яких така компенсація виплачується стороні, на користь якої ухвалено судове рішення, іншою стороною, не може перевищувати 40 відсотків встановленої законом мінімальної заробітної плати у місячному розмірі за годину правових послуг особи, яка надавала правову допомогу, що визначається у відповідному судовому рішенні.

Розмір компенсації витрат на правову допомогу в адміністративних справах, в яких така компенсація виплачується стороні, на користь якої ухвалено судове рішення, суб'єктом владних повноважень, за умови не проходження такою стороною процедури адміністративного оскарження рішень суб'єкта владних повноважень або отримання вмотивованого рішення суб'єкта владних повноважень за її результатами, не може перевищувати:

5 відсотків від суми майнових вимог у сумі до 800 розмірів мінімальної заробітної плати у місячному розмірі, встановленому законом на 1 січня звітного податкового року,

2 відсотків від суми майнових вимог у сумі від 800 до 8000 розмірів мінімальної заробітної плати у місячному розмірі, встановленому законом на 1 січня звітного податкового року,

1 відсотку від суми майнових вимог у сумі понад 8000 розмірів мінімальної заробітної плати у місячному розмірі, встановленому законом на 1 січня звітного податкового року,

40 відсотків встановленої законом мінімальної заробітної плати у місячному розмірі за годину правових послуг особи, яка надавала правову допомогу, у разі відсутності майнових вимог.

Компенсація витрат на правову допомогу виплачується за рахунок державного бюджету в межах видатків, передбачених таким суб'єктам владних повноважень»;

2) в частині першій статті 2 слова «за годину участі особи, яка надавала правову допомогу, у судовому засіданні, під час вчинення окремих процесуальних дій поза судовим засіданням та під час ознайомлення з матеріалами справи в суді» замінити словами «за годину надання правових послуг особою, яка надавала правову допомогу», далі по тексту.

II. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

**Голова Верховної Ради
України**
